Ой летіла птиця —
пе-ре-пе-л и-ця,
не під небесами —
житами, вівсами,
гречками медвистими,
пшеницями чистими.

Хвалилася птиця —
пе-ре-пе-л и-ця:
— Здрастуй, спілий колосе,
ясна зірко,
діточок я вивела
аж семірко!

— Не хвалися, птице,
пе-ре-пе-ли-це!
Під моїми ж вусами,
світлими та русими,
зерна не облічено,
числами не мічено;
сім по сім та ще сім,
та звершечку двадцять два,
отакі мої слова,
отакі ідуть жнива!